

skulde flytte over til Langeland — jeg antager, det var ved denne Lejlighed, den fremkom — nogen væsentlig Betydning.

Justitsministeren (Rump): Den Udtalelse, som fremkom fra den ærede Folketingsmand ved 1ste Behandling af det foreliggende Lovforslag, indeholdt forskellige Angreb paa en Embedsmand paa Langeland, og det vedrørte særlig hans Kontorholdsgodtgørelse. Naar jeg saa dertil erklærede, at jeg nærmere vilde undersøge Sagen og skænke den særlig Opmærksomhed, er det ganske naturligt, at jeg meddele Resultatet deraf, og at jeg gør det, hvor Lejlighed gives, ved Sagens 2den Behandling. Tingets højtærede Formand fandt jo heller ikke noget derimod at erindre, ihvorvel dette Spørgsmaal ganske vist laa uden for selve Sagens Genstand. Naar der fremkommer en Sigtelse mod en Embedsmand, og denne Sigtelse kun støttes paa løse Ytringer og Rygter, og der ikke anføres bestemte Fakta, saa betragter jeg det som en Undersøgelse, som en efter Omstændighederne tilstrækkelig Undersøgelse, at man indhenter den paagældende Embedsmands Erklæring, og denne Erklæring er her af et saadant Indhold, at den foruden at benægte de fremførte Rygter tillige er i fuld Overensstemmelse med de Data, som ellers foreligge for Ministeriet. En saadan Undersøgelse forekommer mig i det foreliggende Tilfælde at være saa meget mere ifyldestgørende, som den paagældende Embedsmand, forinden han afgav sin Erklæring til Ministeriet, efter hvad han har udtalt i denne Erklæring, henvendte sig til den ærede Folketingsmand og bad denne om at oplyse, hvilke de Fakta vare, ifølge hvilke Folketingsmanden opstillede sit Regnestykke om de 1500 Kr., for at han kunde gøre det til Genstand for en særlig Udtalelse i sin Erklæring til Ministeriet. Hr. Herredsfoged Krarup fik imidlertid paa dette Punkt ikke noget Svar fra den ærede Folketingsmand. Fordi der i Folketinget fremkommer en Sigtelse mod en Embedsmand for uhæderlig, bedragerisk og forbryderisk Fremfærd, støttet paa, at der gaar saadanne Rygter, er dette ikke tilstrækkelig Grund for Regeringen til at lade optage et Forhør og afhøre hans undergivne mod ham, altsaa paa Forhaand betragte ham som suspect, saa at han efter Omstændighederne burde suspenderes. Dertil maa virkelig fordres noget mere, og den ærede Folketingsmand nævnedes jo ogsaa i sine Udtalelser ved første

Behandling gentagne Gange de fremkomne Klager som Rygter, der vare forelagte ham, uden at han nærmere kunde sige, hvorpaa de støttedes. Jeg mener altsaa, at jeg har foretaget det fornødne i denne Sag. Jeg skal endnu mindre ved denne Lejlighed end ved 1ste Behandling komme videre ind paa Hr. Krarups Færd. Jeg henviste den Gang den ærede Folketingsmand til, at han, naar han havde noget at besvære sig over, kunde henvende sig til mig. Han har ogsaa leveret mig en Udskrift af en Vidneforklaring, hvori han finder den daarlige Mening, han har om Herredsfoged Krarup, bestyrket, og han vil deraf udlede, at Herredsfoged Krarup i sin Færd over for Ministeriet ikke var sandfærdig. Jeg havde lovet den ærede Folketingsmand, at jeg vilde gennemgaa Sagen uden for Tinget og uden for Tinget give ham mit Svar, og han kan faa det efter Mødet, men siden dette Punkt nu er fremdraget her i Tinget, hvor det egentlig ikke hørte hjemme, vil jeg dog sige, at jeg ved at gennemlæse denne Vidneforklaring ikke er kommen til samme Konklusion som den ærede Folketingsmand.

Guldbrandsen: Den højtærede Justitsminister gav den Oplysning, at Herredsfoged Krarup havde henvendt sig til mig i et privat Brev og anmodet mig om at opgive, paa hvilke Data jeg støttede min Anklage mod ham. Det er ganske rigtigt, at en saadan Henvendelse er kommen mig i Hænde, men naar den højtærede Justitsminister derefter meddelte, at Hr. Krarup ikke havde faaet Svar paa denne Henvendelse, er det ikke rigtigt, hvad han siger. (**Justitsministeren (Rump):** Nej, han har faaet Svar.) Ja vist, han har faaet Svar, og dette Svar gaar ganske simpelt ud paa, at jeg ikke vil indlade mig paa i privat Brevkorrespondance med Herredsfogden at give nogen Redegørelse eller noget Forsvar for, hvad jeg som Rigsdagsmand havde udtalt her i Salen. Skulde jeg i et privat Brev paapege Data, positivt rejse de samme Beskyldninger og prøve paa at motivere dem — nej, saa naiv er jeg dog ikke! Jeg kender Hr. Herredsfoged Krarup for godt til at indlade mig paa en saadan Leg. Den højtærede Justitsminister kom atter tilbage til, at en Undersøgelse havde været sat i Gang mod Herredsfoged Krarup; men Undersøgelsen bestod jo blot deri, at han blev adspurgt, om det Beløb, som aarlig tilstaaes ham i Kontorholdsvederlag, virkelig ogsaa blev benyttede til Lønninger o. s. v. Det er det